

**2.4.7 ผลการพิจารณาความเหมาะสม
โครงการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม**

2.4.7 ผลการพิจารณาความเหมาะสมโครงการพัฒนา ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

1. โครงการก่อสร้างอาคารและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยา

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

1.1) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องโครงการก่อสร้างอาคารและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยาของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มายังสำนักงานฯ พิจารณาเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เนื่องจากโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่ใช้เงินกู้ ตามระเบียบการก่อหนี้เงินกู้ของประเทศ พ.ศ. 2528 ซึ่งจะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.2) โครงการก่อสร้างอาคารและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ เป็นโครงการหนึ่งในแนวทางการพัฒนาระบบมาตรวิทยา ซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างคุณภาพผลผลิตของประเทศไทย โดยเฉพาะผลผลิตเพื่อการส่งออกให้ได้มาตรฐานที่ยอมรับของสากล ซึ่งจะช่วยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.3) การก่อสร้างอาคารและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างอาคารห้องปฏิบัติการมาตรวิทยาที่มีการควบคุมเงื่อนไขสภาวะแวดล้อมตามมาตรฐานสากล สำหรับการให้บริการสอบเทียบเครื่องมือวัด การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา กิจกรรมสารสนเทศเกี่ยวกับมาตรวิทยาแก่ภาคอุตสาหกรรมและภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง และเพื่อจัดหามาตรฐานในหน่วยวัด (Unit) และช่วงวัด (Range) รวมถึงวัสดุอ้างอิงทางเคมีและฟิสิกส์ (Reference Materials) ที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเพื่อถ่ายทอดค่าการวัดสู่ภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง

1.4) การก่อสร้างอาคารและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติมีค่าใช้จ่ายลงทุนทั้งสิ้น 1,200 ล้านบาท จำแนกเป็นเงินกู้ OECF จำนวน 1,000 ล้านบาท หรือประมาณ 23.8 ล้านเหรียญสหรัฐ และเงินบาทสมทบ 200 ล้านบาท โดยมีอายุโครงการ 2 ปี เริ่มจากมิถุนายน 2542-มิถุนายน 2544

ความเห็นคณะกรรมการฯ (19 ตุลาคม 2541)

1. เห็นควรสนับสนุนการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ โดยการก่อสร้างอาคารและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยา เนื่องจากเป็นเรื่องที่จำเป็นต่อการดำเนินการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 อันจะส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก รวมทั้งความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ฉบับปรับปรุง ที่ให้เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรภาครัฐที่มีอยู่ด้านการวิเคราะห์ ทดสอบ และสอบเทียบเครื่องมือวัดให้เป็นที่ยอมรับของสากล เพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญในการสนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในระยะต่อไป

2. สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติควรเร่งดำเนินการเพื่อให้โครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนามาตรวิทยาแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

1) จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ แสดงถึงกรอบแนวคิดการพัฒนามาตรวิทยา เป้าหมาย แผนงานโครงการ พร้อมทั้งรายละเอียดด้านบุคลากรของการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ ที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอน (Phasing) เพื่อแสดงถึงการประสานเชื่อมโยงระหว่างภารกิจและแผนงาน โครงการของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งภาคเอกชนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบก่อนการดำเนินงานก่อสร้างอาคารและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ

2) เร่งเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร โดยจัดทำแผนประสานความร่วมมือในการทำงานเป็นเครือข่ายกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะที่ตั้งอยู่บริเวณรังสิตด้วยกัน เช่น สถาบันเทคโนโลยีสรินธร สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย อุทยานวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น เพื่อให้สถาบันฯ ต้องมีการเพิ่มบุคลากรจำนวนมาก รวมทั้งเร่งพัฒนาบุคลากรตามแผนความร่วมมือกับสถาบันมาตรวิทยาของประเทศต่าง ๆ โดยขอความสนับสนุนจากกรมวิเทศสหการเพื่อแบ่งเบาภาระเงินกู้ด้วยอีกทางหนึ่ง

3) ศึกษาความต้องการด้านมาตรวิทยาของภาคเอกชน รวมถึงข้อมูลการส่งเครื่องมือวัดไปสอบเทียบยังต่างประเทศและแนวโน้มในอนาคต ตลอดจนจัดทำประมาณการรายรับและรายจ่ายของสถาบันฯ โดยละเอียด เพื่อให้การลงทุนและการบริหารจัดการของสถาบันเป็นไปอย่างเหมาะสม

4) รณรงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงความสำคัญของงานมาตรวิทยาและการสอบเทียบเครื่องมือวัดต่อระบบคุณภาพตามมาตรฐานสากล

มติคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีมติ ดังนี้

1. เห็นควรให้ความเห็นชอบโครงการก่อสร้างอาคารและจัดมาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ วงเงินลงทุนรวม 1,200 ล้านบาท ประกอบด้วยเงินกู้จำนวน 1,000 ล้านบาท หรือประมาณ 23.8 ล้านบาท และเงินบาทสมทบ 200 ล้านบาท เพื่อบรรจุในแผนการก่อหนี้ต่างประเทศประจำปีงบประมาณ 2542 โดยเห็นควรให้ใช้ชื่อโครงการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ

2. เห็นควรให้สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติพิจารณาดำเนินการตามความเห็นคณะกรรมการฯ ในข้อ 2 เพื่อให้การพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ในการวางรากฐานระบบมาตรวิทยาของประเทศให้ได้มาตรฐานสากลโดยสมบูรณ์สำหรับอนาคต

มติคณะรัฐมนตรี (27 ตุลาคม 2541)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2541 เห็นชอบโครงการก่อสร้างอาคารห้องปฏิบัติการและจัดหามาตรฐานสำหรับสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ ในวงเงิน 1,200 ล้านบาท ประกอบด้วย

เงินกู้ จำนวน 1,000 ล้านบาท และเงินบาทสมทบ 200 ล้านบาท และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอสำหรับการเงินเพื่อการนี้ ในส่วนของวงเงินกู้ให้กระทรวงการคลังพิจารณารายละเอียดวงเงินที่สามารถนำมาใช้ได้ รวมทั้งความเหมาะสมของแหล่งเงินกู้ ส่วนงบประมาณสมทบให้เสนอขอตั้งงบประมาณตามแผนงานในแต่ละปี และให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาจัดสรรให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ทั้งนี้ได้รับความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการด้วย

มติคณะรัฐมนตรี (18 พฤษภาคม 2542)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2542 อนุมัติในหลักการแผนแม่บทการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ ปี 2542 - 2551 ตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ โดยได้รับความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงานงบประมาณไปพิจารณาดำเนินการด้วย สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานให้เป็นไปตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณ

2. โครงการกองทุนสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 2

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

2.1) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้ส่งเรื่องโครงการกองทุนสิ่งแวดล้อมระยะที่ 2 ให้สำนักงานฯ พิจารณารับไว้ในแผนการก่อหนี้ต่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2542

2.2) โครงการกองทุนสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีเงินทุนจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนและ/หรือเงินกู้ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออากาศเสีย หรือการจัดหาอุปกรณ์อื่นใดเพื่อการควบคุม บำบัด หรือขจัดมลพิษใน 24 พื้นที่ทั่วประเทศ

2.3) วงเงินลงทุนของโครงการกองทุนฯ รวมทั้งสิ้น 5,700 ล้านบาท จำแนกเป็นเงินกู้ OECF จำนวน 4,000 ล้านบาท และเงินบาทสมทบ 1,700 ล้านบาท โดยมีระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี (2542 - 2544)

2.4) การคัดเลือกโครงการเพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนหรือเงินกู้ของกองทุนนั้น มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) เป็นโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการระดับจังหวัดที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม (พ.ศ. 2542-2549) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นโครงการที่จังหวัดเสนอเข้ามาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 และได้รับเงินไปศึกษาออกแบบ และมีพื้นที่แล้ว

(2) เป็นโครงการที่มีลำดับความสำคัญสูงตามการศึกษาเพื่อจัดลำดับความสำคัญในการจัดการน้ำเสียชุมชน การศึกษาการจัดการคุณภาพน้ำและจัดทำแผนปฏิบัติการในพื้นที่ลุ่มน้ำทั่วประเทศ รวมทั้งแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความพร้อม โดยให้ลำดับความสำคัญสูงกับพื้นที่เทศบาลและสุขาภิบาลที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว

ความเห็นคณะกรรมการฯ (16 พฤศจิกายน 2541)

1. เห็นชอบในหลักการโครงการกองทุนสิ่งแวดล้อมระยะที่ 2 กรอบวงเงิน 5,700 ล้านบาท ประกอบด้วยเงินกู้ OECF 4,000 ล้านบาท และเงินบาทสมทบ 1,700 ล้านบาท เพื่อบรรจุในแผนก่อนหน้าต่างประเทศประจำปีงบประมาณ 2542 ทั้งนี้ โครงการขนาดใหญ่ที่มีวงเงินลงทุนสูงกว่า 500 ล้านบาท ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นรายโครงการไป

2. เพื่อให้โครงการดังกล่าวมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบำบัดและป้องกันน้ำเสียหรืออากาศเสีย และมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ควรเร่งดำเนินการ ดังนี้

(1) กำหนดอัตราค่าบริการ และวิธีการจัดเก็บค่าบริการสำหรับระบบบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้แล้วเสร็จก่อนการจัดสรรเงินกู้ระยะที่ 2 เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(2) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนการดำเนินการและบำรุงรักษา รวมทั้งการจัดเก็บค่าบริการ เพื่อประกอบการพิจารณาความเป็นไปได้ของโครงการ และให้เกิดความมั่นใจว่ามีความสามารถที่จะดำเนินการและบำรุงรักษาระบบและสามารถนำเงินส่งคืนกองทุนได้ด้วย รวมทั้งควรสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและดำเนินการระบบน้ำเสียชุมชน

(3) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและโปร่งใสในการคัดเลือกพื้นที่ที่มีปัญหามลพิษวิกฤต และจำเป็นต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายอย่างเร่งด่วน รวมทั้งให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการเพื่อมิให้เกิดการต่อต้านในภายหลัง

(4) ควรสร้างกลไกการติดตามและประเมินผลทั้งในด้านผลสำเร็จและผลกระทบที่เกิดต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง โดยให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมรับทราบตั้งแต่ขั้นการดำเนินโครงการ

(5) เร่งจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการการลดปริมาณของเสีย (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) อย่างจริงจัง เพื่อลดภาระการลงทุนในการสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะในอนาคต

มติคณะรัฐมนตรี (16 มีนาคม 2542)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2542 เห็นชอบในหลักการโครงการกองทุนสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 2 ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ ตามความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำหรับค่าใช้จ่ายแต่ละโครงการในส่วนของเงินบาทสมทบให้สำนักงานประมาณพิจารณาจัดสรรให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม) เร่งรัดดำเนินการโครงการกองทุนสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 1 เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินกู้และงบประมาณโครงการได้เร็วขึ้น ทั้งนี้ให้รายงานผลการใช้จ่ายเงินดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีทราบทุก 4 เดือน

3. โครงการเงินกู้ต่างประเทศสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียโรงพยาบาลชุมชน ระยะที่ 2 ประจำปีงบประมาณ 2542

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

3.1) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ส่งเรื่องโครงการเงินกู้ต่างประเทศสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย โรงพยาบาลชุมชน ระยะที่ 2 ประจำปีงบประมาณ 2542 ของกระทรวงสาธารณสุขมายังสำนักงานฯ เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

3.2) กระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในโรงพยาบาลชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่กำหนดให้โรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียงขึ้นไป ต้องมีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2538 ซึ่งโครงการดังกล่าวจะก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในโรงพยาบาลชุมชนที่ยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม 547 แห่ง โดยการประมูลแบบเหมารวมก่อสร้าง (Lump Sum Turnkey) และได้แบ่งการดำเนินโครงการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 จำนวน 302 แห่ง ในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และระยะที่ 2 จำนวน 245 แห่ง ในพื้นที่ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง การดำเนินงานในระยะที่ 1 นั้น ได้แล้วเสร็จเมื่อเดือนมิถุนายน 2541 ส่วนระยะที่ 2 นั้นได้มีการชะลอการดำเนินการเนื่องจากการปรับแผนการลงทุนของกระทรวงสาธารณสุข

3.3) เนื่องจากกระทรวงการคลังได้สอบถามความต้องการใช้เงินกู้ของหน่วยปฏิบัติประกอบกับกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงพยาบาลชุมชนส่วนใหญ่จะตั้งอยู่กลางชุมชนของอำเภอต่างๆ โดยมีอัตราการปล่อยน้ำเสียที่มีการปนเปื้อนของเชื้อโรค และสารมลพิษต่างๆ ดังนั้น หากไม่มีการบำบัดที่เหมาะสมก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน กระทรวงสาธารณสุข จึงได้เสนอโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียโรงพยาบาลชุมชน ระยะที่ 2 จำนวน 269 แห่ง มาให้สำนักงานฯ พิจารณาเพื่อขอใช้เงินกู้สำหรับดำเนินงาน

3.4) โครงการเงินกู้ต่างประเทศสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงพยาบาลชุมชนทุกแห่งของกระทรวงสาธารณสุขมีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพก่อนการปล่อยสู่

แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมอันจะป้องกันการแพร่กระจายของเสียและเชื้อโรคจากโรงพยาบาลชุมชน

3.5) วงเงินลงทุนของโครงการเงินกู้ฯ มีวงเงินรวม 1,854.10 ล้านบาท ประกอบด้วยเงินกู้จากต่างประเทศ 1,483.10 ล้านบาท และงบประมาณสมทบ 371 ล้านบาท โดยมีระยะเวลาดำเนินการ 2 ปี ระหว่างพ.ศ. 2542-2543

ความเห็นคณะกรรมการฯ (21 ธันวาคม 2541)

1. สนับสนุนให้ดำเนินโครงการเงินกู้ต่างประเทศสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียโรงพยาบาลชุมชนระยะที่ 2 เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่กระจายมลพิษของน้ำทิ้งสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันปัญหาและอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโดยรวมของประชาชน

2. เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดให้โรงพยาบาลขนาด 30 เตียงขึ้นไป ต้องมีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และเพื่อผ่อนคลายภาระการลงทุนภาครัฐ เห็นควรสนับสนุนการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียงขึ้นไป และโรงพยาบาลชุมชนขนาด 10 เตียงที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำธรรมชาติจำนวน 226 แห่ง ให้แล้วเสร็จภายใน 4 ปี ในวงเงินลงทุนประมาณ 1,555.63 ล้านบาท โดยไม่สนับสนุนให้ใช้วิธีประมูลแบบเหมารวมการออกแบบและก่อสร้าง (Lump Sum Turnkey) และให้ความสำคัญกับการก่อสร้างในพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำธรรมชาติก่อนเป็นลำดับแรก

3. สำหรับโรงพยาบาลขนาด 10 เตียง จำนวน 43 แห่งนั้น เนื่องจากปริมาณมลภาวะจากน้ำที่ปล่อยออกมายังไม่รุนแรงมากนัก ประกอบกับการลงทุนต่อหน่วยค่อนข้างสูง และ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ยังมิได้บังคับให้โรงพยาบาลขนาด 10 เตียงต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย จึงเห็นควรดำเนินการในระยะต่อไปโดยใช้งบประมาณปกติ

4. สนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการ โดยให้จัดทำแผนปฏิบัติการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน การติดตามประเมินผล ตลอดจนแผนการพัฒนาบุคลากรประกอบด้วยกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้นำชุมชน อย่างชัดเจน

5. ในระยะต่อไปหากมีการจัดตั้งโรงพยาบาลขึ้นใหม่ ให้ผนวกกิจกรรมที่เกี่ยวกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งเรื่องบำบัดน้ำเสีย และเตาเผาขยะเป็นส่วนหนึ่งของงบลงทุนโครงการ รวมทั้งงบประมาณในการบำรุงรักษาไว้ในโครงการด้วย ในกรณีของเตาเผาขยะนั้นควรมีขนาดและประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับรองรับการเผาขยะติดเชื้อของโรงพยาบาลเอกชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงด้วย

มติคณะรัฐมนตรี (23 มีนาคม 2542)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2542 เห็นชอบในหลักการโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ สำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในโรงพยาบาลชุมชน ระยะที่ 2 จำนวน 269 แห่ง และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ โดยให้ดำเนินการโดยวิธีจ้างเหมาปกติ สำหรับ

งบประมาณดำเนินการให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดตั้งงบประมาณสมทบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ได้รับความเห็นของกระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงบประมาณ ไปดำเนินการด้วย

ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงการคลัง พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. เป็นโครงการที่ดีและสอดคล้องกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และเป็นโครงการต่อเนื่องจากระยะที่ 1 เพื่อให้การดำเนินโครงการต่อเนื่องมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เห็นควรนำผลของการประเมินโครงการระยะที่ 1 ซึ่งมีกำหนดแล้วเสร็จเมื่อเดือนมิถุนายน 2541 ประกอบการพิจารณาดำเนินโครงการระยะที่ 2 ด้วย

2. ค่าใช้จ่ายของโครงการต่อหน่วยเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก เมื่อเทียบกับราคาที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอเมื่อปีงบประมาณ 2540 คือวงเงินลงทุนเฉลี่ยต่อแห่งเพิ่มขึ้นจาก 5.43 ล้านบาท เป็น 6.89 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 27

3. เนื่องจากการดำเนินโครงการดังกล่าวจะมีการจ้างที่ปรึกษาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการโครงการ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินโครงการเกิดประโยชน์สูงสุดมีประสิทธิภาพและโปร่งใส ที่ปรึกษาบริหารจัดการโครงการไม่ควรมีสิทธิเสนอรับงานออกแบบก่อสร้างและงานควบคุมการก่อสร้าง

4. สนับสนุนความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามมติคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2541 ซึ่งเห็นชอบในหลักการของโครงการ โดยอนุมัติให้ดำเนินการในโรงพยาบาลชุมชน 226 แห่ง และไม่ให้ดำเนินโครงการแบบจ้างเหมา (Turnkey) ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้ว เห็นควรสนับสนุนให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินโครงการฯ ระยะที่ 2 ประจำปีงบประมาณ 2542 ได้ แต่ทั้งนี้ขอให้จัดเตรียมแผนงานและมาตรการรองรับเพื่อให้เดินระบบอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

สำนักงบประมาณ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. โครงการฯ ระยะที่ 2 ของกระทรวงสาธารณสุข คณะรัฐมนตรีเคยอนุมัติโครงการแล้วให้ดำเนินการโดยการประมูลเหมาจ่าย (Lump Sum Turnkey) จำนวน 245 แห่ง เป็นเงินทั้งสิ้น 1,359,752,200 บาท ตั้งงบประมาณเป็นรายการผูกพันตั้งแต่ปี 2539 - 2541 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2539 ไม่ได้ดำเนินการงบประมาณที่ตั้งไว้จึงพบคืบคลั่ง และเนื่องจากสถานะเศรษฐกิจของประเทศ

ไม่ตึ้นัก มีการปรับลดงบประมาณช่วงปลายปีงบประมาณ พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป แต่หากกระทรวงการคลังหาแหล่งเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ มีระยะเวลาปลอดหนี้และการชำระคืนหลายปี เห็นควรที่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาอนุมัติให้กระทรวงสาธารณสุขกู้เงินเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียโรงพยาบาลชุมชนเดิม จำนวน 245 แห่ง และโรงพยาบาลชุมชนที่ก่อสร้างใหม่อีก 24 แห่ง รวมเป็น 269 แห่งได้ ทั้งนี้ ขอให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ด้วย

2. สำนักงบประมาณมีข้อสังเกตว่าการดำเนินโครงการดังกล่าว ระยะที่ 1 จำนวน 302 แห่ง วงเงิน 1,667,060,000 บาท โดยวิธีการประมูลแบบเหมารวมใช้ระยะเวลาถึง 4 ปี (2538 - 2541) และขณะนี้ยังไม่มีผลการประเมินว่าการดำเนินการดังกล่าวคุ้มค่าหรือไม่ เนื่องจากวิธีการประมูลเหมารวม นอกจากจะมีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าก่อสร้างแล้ว ยังต้องมีค่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา ค่าควบคุมงานและค่าสนับสนุนการตรวจการจ้าง ซึ่งประมาณค่าใช้จ่ายเป็นร้อยละ 8 ของค่าก่อสร้าง และเนื่องจากการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในโรงพยาบาลชุมชนแต่ละแห่งเป็นการก่อสร้างที่ไม่สลับซับซ้อนและวงเงินไม่มากนัก เห็นควรให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการโดยวิธีจ้างเหมาปกติแต่ละจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงานได้ส่วนหนึ่งและให้เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้ในชนบทด้วยโดยประมาณการว่าจะเป็นค่าก่อสร้างทั้งโครงการเป็นเงิน 1,392,652,200 บาท

3. หากโครงการดังกล่าวได้เริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2542 เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2542 สำนักงบประมาณไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อรายการดังกล่าวไว้ เห็นควรพิจารณาใช้เงินงบประมาณสมทบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป

4. โครงการเงินกู้ต่างประเทศสำหรับสร้างเตาเผาขยะมูลฝอยติดเชื้อ โรงพยาบาลชุมชน ประจำปีงบประมาณ 2542

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

4.1) กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอโครงการเงินกู้ต่างประเทศสำหรับก่อสร้างเตาเผาขยะมูลฝอยติดเชื้อ โรงพยาบาลชุมชน ประจำปีงบประมาณ 2542 จำนวน 120 แห่งมายังสำนักงานฯ เพื่อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบให้ใช้เงินกู้จากต่างประเทศ

4.2) โครงการเงินกู้ต่างประเทศสำหรับก่อสร้างเตาเผาขยะมูลฝอยติดเชื้อโรงพยาบาลชุมชน ประจำปีงบประมาณ 2542 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงพยาบาลชุมชนทุกแห่งมีการจัดการของเสียที่เกิดจากโรงพยาบาลชุมชนโดยเฉพาะขยะติดเชื้อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีประสิทธิภาพสูงสุด พัฒนามาตรฐานระบบงานการจัดการขยะติดเชื้อในโรงพยาบาลชุมชน ตามแนวทางมาตรฐาน ISO 14000 และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีทัศนคติ ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

4.3) โครงการนี้มีวงเงินลงทุนรวม 103,100,000 บาท เป็นเงินกู้มาจากต่างประเทศทั้งหมด ประมาณ 2,824,658 เหรียญสหรัฐ (อัตราแลกเปลี่ยน 36.5 บาท/เหรียญสหรัฐ) ระยะเวลาการ

ดำเนินการ 2 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2542 – 2543 โดยดำเนินการในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 10-120 เตียง จำนวน 120 แห่งทั่วประเทศไทย

ความเห็นคณะกรรมการฯ (15 กุมภาพันธ์ 2542)

การกำจัดขยะติดเชื้อของโรงพยาบาลชุมชนอย่างถูกวิธีมีความจำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ดี การดำเนินการกำจัดขยะติดเชื้อนั้น ควรต้องคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรและวิธีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด จึงเห็นควรให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาวิเคราะห์เพิ่มเติมถึงความเป็นไปได้ของทางเลือกต่างๆ ในการจัดสร้างระบบกำจัดขยะติดเชื้อในลักษณะเครือข่ายโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้เคียงกัน เพื่อใช้เตาเผาขยะมูลฝอยติดเชื้อได้เต็มประสิทธิภาพและคุ้มค่าต่อการลงทุน โดยเปรียบเทียบทางเลือกและค่าใช้จ่ายในด้านการลงทุนและการดำเนินการเพื่อการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

มติคณะกรรมการฯ

มอบหมายให้สำนักงานฯ แจ้งกระทรวงสาธารณสุขให้ความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปดำเนินการต่อไป

5. โครงการเงินกู้เพื่อก่อสร้างโรงงานกำจัดมูลฝอยโดยการเผาและผลิตกระแสไฟฟ้าของกรุงเทพมหานคร (อวนุช 1 อวนุช 2 หนองแขม และท่าแร่)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

5.1) กระทรวงมหาดไทยได้เสนอโครงการเงินกู้เพื่อก่อสร้างโรงงานกำจัดมูลฝอยโดยการเผาและผลิตกระแสไฟฟ้าของกรุงเทพมหานคร (อวนุช 1 อวนุช 2 หนองแขมและท่าแร่) มาให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติบรรจุในแผนกอนี้ต่างประเทศ ประจำปี 2542

5.2) โครงการเงินกู้เพื่อก่อสร้างโรงงานกำจัดมูลฝอยโดยการเผา และผลิตกระแสไฟฟ้าของกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการกำจัดมูลฝอยที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาขยะของกรุงเทพมหานครได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการขาดแคลนพื้นที่ที่จะใช้ในการกำจัดมูลฝอยโดยการฝังกลบ รวมทั้งใช้ประโยชน์ที่เกิดจากการกำจัดขยะมูลฝอย ในรูปของพลังงานทดแทน และลดปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากมลพิษของมูลฝอย

5.3) โครงการเงินกู้เพื่อก่อสร้างโรงงานกำจัดมูลฝอยโดยการเผาและผลิตกระแสไฟฟ้าของกรุงเทพมหานครนี้ จะดำเนินการก่อสร้างเตาเผาขยะที่บริเวณอวนุช 1 อวนุช 2 หนองแขม และท่าแร่ แห่งละ 1 โรงงาน รวม 4 โรงงาน โดยก่อสร้างระบบเตาเผามูลฝอยขนาดโรงงานละ 1,350 ตัน/วัน/แห่ง พร้อมด้วยระบบคัดแยกมูลฝอย 2,000 ตัน/วัน/แห่ง โรงงานที่บริเวณอวนุช 1 และ

อ้อนนุช 2 จะผลิตกระแสไฟฟ้าได้ 25 เมกกะวัตต์/โรงงาน และระบบคัดแยกการหมักทำปุ๋ยอินทรีย์ 800 ตัน/วัน ส่วนที่หนองแขมและท่าแร่ จะผลิตกระแสไฟฟ้าได้ 30 - 35 เมกกะวัตต์/โรงงาน

5.4) โครงการฯ จะใช้เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 24,210 ล้านบาท โดยโรงงานบริเวณอ้อนนุช 1 และ 2 จะลงทุนแต่ละ 6,105 ล้านบาท ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครจะรับภาระการลงทุนทั้งหมด การลงทุนจะใช้เงินกู้จากต่างประเทศ ซึ่งคาดว่าจะใช้แหล่งเงินกู้ OECF ของประเทศญี่ปุ่น ส่วนโรงงานที่หนองแขมและท่าแร่ จะลงทุนแต่ละ 6,000 ล้านบาท โดยใช้เงินกู้ญี่ปุ่นภายใต้โครงการ Special Yen Credit และการดำเนินการใช้วิธีจ้างเหมา (Turnkey) ซึ่งแต่ละแห่งจะใช้ระยะเวลาการก่อสร้าง 3 ปี โดยเริ่มดำเนินการในระหว่างปี 2543-2545

ความเห็นคณะกรรมการฯ (15 มีนาคม 2542)

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านเทคโนโลยีการจัดการมูลฝอย

1) ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการจัดการมูลฝอยมีใช้กันอยู่หลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการกลบฝัง การเผาและการทำปุ๋ยหมักซึ่งเป็นวิธีหลักรวมไปถึงการจัดการแยกขยะโดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่แรกหรือการใช้เทคโนโลยีในการแยก ตลอดจนการลดขนาดมูลฝอยเพื่อสะดวกในการขนถ่ายโดยวิธีการบดอัด และการนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยวิธีการรีไซเคิล ซึ่งวิธีการดังกล่าวทั้งหมดในต่างประเทศได้มีการนำมาใช้แตกต่างกันไปโดยคำนึงถึงสภาพข้อจำกัดต่างๆ และที่สำคัญคือ การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น กรณีของประเทศออสเตรเลียและประเทศสหรัฐอเมริกา พยายามหลีกเลี่ยงวิธีการเผามูลฝอยโดยเน้นการฝังกลบแทน ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์และประเทศญี่ปุ่นเน้นวิธีการเผา เนื่องจากมีพื้นที่จำกัดเช่นเดียวกับในทวีปยุโรปซึ่งหลายประเทศมีพื้นที่ขนาดเล็ก

2) สำหรับโครงการกำจัดมูลฝอยจำนวน 4 โรงงานที่กรุงเทพมหานครเสนอขออนุมัติดำเนินการบริเวณพื้นที่อ่อนนุช 2 โรงงาน และพื้นที่ท่าแร่และหนองแขมแห่งละ 1 โรงงานนั้น เป็นการใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสานประกอบด้วยระบบเตาเผาขยะ ระบบการคัดแยกเพื่อรีไซเคิล และระบบทำปุ๋ยหมักรวมไปถึงการนำพลังความร้อนที่ได้จากการเผามูลฝอยมาเป็นเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้าด้วย กรุงเทพมหานครได้เคยมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาและผลิตกระแสไฟฟ้าที่อ่อนนุชไว้แล้วบางส่วนเมื่อปี 2539 แต่รายละเอียดและความชัดเจนของเอกสารที่เสนอมายังไม่สมบูรณ์เพียงพอ โดยเฉพาะการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์ด้านการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประมาณการเงินลงทุนผลตอบแทนการลงทุน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเดินระบบและการบำรุงรักษา ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมและหารือร่วมกับกรมควบคุมมลพิษในประเด็นที่ยังขาดความชัดเจนดังนี้

2.1) การพิจารณาเปรียบเทียบความเหมาะสมทางเทคนิคที่จะก่อสร้างโรงงานกำจัดมูลฝอยที่อ่อนนุชรวมกันเป็นหนึ่งโรงงาน เพื่อให้สามารถใช้โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ชุดเดียวรวมกันไปได้โดยอาจแบ่งการก่อสร้างเป็น 2 ช่วง (Phasing)

2.2) ค่าความร้อนของมูลฝอยที่ค่อนข้างต่ำตามลักษณะของมูลฝอย ซึ่งในทางปฏิบัติต้องคำนึงถึงต้นทุนค่าเชื้อเพลิงเสริมด้วย

2.3) ต้นทุนการติดตั้งและค่าดำเนินการของระบบการดักและกำจัดก๊าซไดออกซินจากการเผามูลฝอยประเภทพลาสติก

2.4) ปริมาณกระแสไฟฟ้าที่ผลิตและจำหน่ายให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ได้สุทธิ

2.5) ความชัดเจนในการพิจารณากำหนดเทคโนโลยีการคัดแยกมูลฝอย และการหมักปุ๋ยอินทรีย์ที่จะใช้

3) โดยที่ปริมาณขยะมูลฝอยในเขตกรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มอัตราการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงควรพิจารณาเตรียมความพร้อมและความชัดเจนในด้านต่างๆ โดยการจัดทำกรอบแนวทางการกำจัดขยะมูลฝอยในลักษณะของแผนแม่บทเพื่อรองรับการดำเนินงานในระยะยาว ทั้งในด้านรูปแบบการลงทุน การจัดเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายบำรุงรักษา ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ อาทิ “องค์การมหาชน” ซึ่งราชการเป็นเจ้าของแต่ให้เอกชนมาดำเนินงาน หรือการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นและที่สะสมตกค้างในอดีตบริเวณพื้นที่อ่อนนุช ได้ก่อให้เกิดปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมรุนแรงขึ้นทุกขณะในการนี้กรุงเทพมหานคร จึงควรเร่งทบทวนผลการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการอ่อนนุชควบคู่ไปด้วย รวมทั้งการจัดทำรายงานผลการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขออนุมัติโครงการก่อนเป็นลำดับแรก

2. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการดำเนินโครงการกำจัดมูลฝอยขนาดใหญ่เต็มรูปแบบโดยมีที่ตั้งโครงการอยู่บริเวณแหล่งชุมชนต่างๆ ตามที่เสนอมานั้น เป็นการดำเนินการที่ต้องอาศัยกระบวนการเตรียมการที่มีความรอบคอบ และจำเป็นต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบโดยรอบโครงการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (มาตรา 59) ดังนั้นขั้นตอนสำคัญจึงอยู่ที่การทำความเข้าใจ ชี้แจง ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ จากประชาชนภายใต้การจัดทำประชาพิจารณ์เพื่อให้โครงการสามารถดำเนินการได้ประสบความสำเร็จ ซึ่งโครงการในลักษณะนี้จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะผู้ก่อให้เกิดมลพิษเป็นผู้รับภาระการแก้ไขด้วย

3. ด้านการบริหารจัดการ

1) เนื่องจากโครงการที่เสนอจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการภายหลังดำเนินโครงการแล้วเสร็จ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหยุดชะงักต่อการดำเนินงานเช่นที่เกิดขึ้นกับโครงการที่ภูเก็ตในระหว่างที่ผ่านมา โดยการพิจารณามาตรฐานคุณสมบัติของบุคลากรที่จะเข้ามาปฏิบัติงานในการเดินระบบที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการพิจารณาถึงแนวทางการศึกษาวิจัยและพัฒนาบุคลากร เพื่อการรองรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ในด้านนี้ในอนาคตข้างหน้า

2) สำหรับในส่วนการดำเนินงานของกรุงเทพมหานครเอง เพื่อเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการโครงการโดยใช้เงินกู้ตามที่เสนอนั้น ควรพิจารณากำหนดแผนการจัดหารายได้รวมทั้งการพิจารณาฐานะและสภาพคล่องทางการเงินของกรุงเทพมหานคร เพื่อการจ่ายเงินกู้และดอกเบี้ยในระยะยาวได้อย่างต่อเนื่องตามกรอบเงื่อนไขระยะเวลาของแหล่งเงินกู้ที่กำหนด

4. การกำจัดขยะมูลฝอยโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับประเทศและมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเร่งรัดผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการฯ จึงเห็นด้วยกับความจำเป็นของโครงการเงินกู้เพื่อก่อสร้างโรงงานกำจัดมูลฝอยโดยการ

เผาและผลิตกระแสไฟฟ้าของกรุงเทพมหานคร (ออ่อนนุช 1 ออ่อนนุช 2 หนองแขม และท่าแร้ง) อย่างไรก็ตาม เพื่อให้โครงการฯ มีความพร้อมสามารถดำเนินโครงการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เห็นควรให้มีการดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มเติมให้แล้วเสร็จก่อนแล้วเสนอ กก.สศช. อีกครั้งหนึ่ง ดังนี้

1) ให้กรุงเทพมหานครเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบริเวณใกล้เคียงที่ตั้งโครงการฯ ให้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดทำประชาพิจารณ์ รับฟังความเห็นของประชาชน เพื่อให้เกิดการยอมรับและสามารถดำเนินโครงการให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างแท้จริง

2) ให้กรุงเทพมหานครไปดำเนินการตามระเบียบและขั้นตอนการขออนุมัติรายงานการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในการดำเนินโครงการฯ ที่ออ่อนนุชให้เรียบร้อย รวมทั้งให้ทบทวนการศึกษาความเหมาะสมโครงการฯ ที่ออ่อนนุชซึ่งได้จัดทำไว้แล้วเมื่อปี 2539 ให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้นในเรื่องเทคโนโลยีการจัดการมูลฝอยและการบริหารจัดการโครงการภายหลังดำเนินโครงการแล้วเสร็จ นอกจากนี้ให้ สศช. ขอความเห็นด้านความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในโครงการจากหน่วยงานวิชาการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

3) สำหรับโครงการฯ ที่จะขออนุมัติดำเนินการบริเวณพื้นที่หนองแขมและท่าแร้งนั้น เห็นควรให้กรุงเทพมหานครดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบ ขั้นตอน และกระบวนการจัดทำโครงการให้ครบถ้วนสมบูรณ์เช่นเดียวกับโครงการฯ บริเวณพื้นที่ออ่อนนุช

5. เพื่อให้การกำจัดมูลฝอยในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงในระยะยาว เห็นควรให้กรุงเทพมหานครจัดทำแผนแม่บทการกำจัดมูลฝอยในส่วนต่าง ๆ (Regional) ของกรุงเทพมหานครอย่างเป็นระบบ ชัดเจน โดยมีการกำหนดแผนการฟื้นฟู (Clean up site) ในพื้นที่บริเวณออ่อนนุชด้วย

มติคณะกรรมการ

มอบหมายให้กรุงเทพมหานครนำความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปดำเนินการแล้วนำเสนอ สศช. อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป